

Noget om bydeform

På dansk er bydeform stort set det samme som ordets stamme. F.eks. 'spis din havregrød'. Her er '**spis**' identisk med stammen af ordet 'spise'.

På dansk har vi kun én bydeform, dvs. det er ligegyldigt, hvem vi henvender os til i bydende form. Det er dog sådan, at hvis man vil signalere høflighed, så udtrykker vi os lidt anderledes, f.eks: Vil du være så venlig at spise din havregrød, eller spis venligst Deres havregrød.

På tysk er der 3 bydeformer:

1. **Bydeform: Bruges, når vi henvender os til én person, man siger 'du' til (er du's med).**
2. **Bydeform: Bruges, når man henvender sig til flere, man siger 'du' til (er du's med).**
3. **Bydeform: Bruges, når man henvender sig til én eller flere, som man siger De til (som man er De's med).**

Sådan danner man bydeformerne:

1. **Bydeform: Udsagnsordets stamme + -e (eller ingenting, hvilket efterhånden er det almindeligste med mange stærke verber) – se listen side 18 og 19.**
2. **Bydeform: Udsagnsordets stamme + -t**
3. **Bydeform: Udsagnsordets stamme + -en + Sie + (evt. bitte)**

Til Peter: **Schreibe** deine Aufgabe bis morgen, Peter. Evt. Schreib....

Til klassen: **Schreibt** eure Aufgaben bis übermorgen, Kinder.

Til hr. Müller i Hamburg: **Schreiben Sie bitte** auf, was Sie brauchen.

Se 1. bydeform i oversigten over stærke/uregelmæssige verber. Som det ses, er der mange ord, hvor det normale er, at man ikke tilføjer –e i 1. bydeform.

Bemærk dog følgende ord:

Kommen og **lassen** får aldrig tilføjet –e. 1. bydeform hedder derfor **komm** og **lass**.

En del ord har ganske enkelt ikke nogen bydeform. Man kan eksempelvis ikke påbyde at gælde eller at lykkes. Mådesudsagnsordene kan heller ikke bøjes i bydeform.

Noget om den lange tillægsform

Den lange tillægsform ender på dansk på **–ende**. F.eks: Børnene kom skrigende ind til moderen. – Manden så sig leende omkring. – Det var ikke gældende for alle spillere.

På tysk tilføjes –d til navnemåden, f.eks. schlafen → schlafend.

Det hedder derfor:

Die Kinder kamen **schreiend** zu ihrer Mutter herein. - Der Mann sah sich **lachend** umher. Das war nicht für alle Spieler **geltend**.

I forbindelse med udsagnsord, der udtrykker en bevægelse, f.eks. laufen og springen anvender man **førnutidsformen sammen med kommen**, f.eks....

De kom løbende ind på fodboldbanen. – Sie kamen auf das Spielfeld **gelaufen**.

Han kom springende ind i værelset. – Er kam in das Zimmer **gesprungen**.

Han kom kørende i sin gamle Ford. - Er kam in seinem alten Ford **gefahren**.

Gensidige opfordringer til at gøre det samme

Når man sammen vil gøre noget, og som man opfordrer hinanden til, benyttes navneform.

På dansk siger vi: Skal vi gå en tur, eller lad os drikke ud.

På tysk udtrykkes det sådan: **Gehen wir** og **trinken wir aus**.

Skal vi sætte os? – **Setzen wir uns?** Skal vi køre nu? – **Fahren wir jetzt?**